

Esrarengiz Deniz

– FatihGürdal · 27 Mart 2012

Yolları çamurla kaplanmış, insanı ürkütecek derecede bulunan ve her an yıkılacakmış hissi veren küçük evlerin olduğu sokak, iki genç adamın sessiz ve heyecanlı yürüyüşlerine kulak kabartıyordu. Birden ikisi de durdu, boyu diğerinden biraz daha uzun olan adam “Sana bir şey söylemek istiyorum” diye fısıldadı. Konuşan Mehmet’ti, Mehmet biraz uzun ve etine dolgun birisi idi. Kadim dostu Mikail’e söylemekten korktuğu aşkını söylemek istiyordu. Mikail’in seni dinliyorum diye bakan gözlerini görünce gözlerini kaçırdı. Mikail bir of çektikten sonra “söyleyecek misin” ? Diye sordu. Sokakta kısa bir an olan sessizlik, sokağın eski haline dönmesini sağlamıştı. Yeniden evler üstlerine çöküyormuş hissine kapılan duyguları onları hareket etmeye yönlendirdi. Mikail “böyle beklediğine göre önemli bir şeydir “ diye geçirdi içinden. İki kadim dost sokağın sonunda bulunan parka yöneldi. İkisi de zamanın daha hızlı geçmesini bekliyormuşçasına yavaş ve ağır adımlarla ilerliyorlardı. Sonunda yaşlı ve bir o kadarda dökülmüş banklardan birine oturdular. Mikail;

–Anlat Mehmed’im seni dinliyorum.

–Tamam, biraz izin ver nasıl anlatacağımı bilmiyorum.

Mehmet sanki içindeki sorunu alacakmış gibi ufuğa doğru bakıyordu.”şimdi sözümü kesmeden dinle dedi.

–Mikail! Ben âşık oldum. Hani bizim evin arka sokağında oturan Ayşe işte onu çok seviyorum be abi.

–Adamım o kız sözlendi. Keşke önceden söyleseydin.

Mikail’in söylediği son sözler yeniden ortamın hâkimiyetini sessizliğe sunmuştu. Mehmet kalktı ve ağladığını belli etmemeye çalışarak koşmaya başladı. Mikail onu bir süreliğine yalnız bırakmanın en doğrusu olduğunu düşünerek arkasından sadece gözden kayboluncaya kadar baktı. Karşı taraftan kendilerine doğru gelen kızı gördü. Kız yanına yaklaştı ve Mikail’in karşısına geçti. Merhaba demeden “Ayşe, Mehmet’i seviyor. Babası zorla evlendiriyor Ayşe’yi. Mehmet’inde onda gönlü varsa kendisini kaçırmasını istiyor.” Dedi ve bunların sadece dört kişi tarafından bilineceğinin teminini aldıktan sonra geriye doğru dönüp utangaç adımlar ile koşmaya başladı. Mikail derin of çekti nasıl bir hayattı bu iki âşık birbirini seviyor ama bundan haberleri yok. Bu müjdeli haberi Mehmet’e götürmek için ayağa kalktı. Mehmet’in nereye gidebileceğini az çok tahmin ediyordu. Ağır adımlar ile denize doğru yol almaya başladı. Evet, işte Mehmet orada denize bakan bir höyüğü andıran tepenin ucunda oturmuş duruyordu. Yaklaşmaya başladı. Ayak seslerini duyan Mehmet ayağa kalktı ve hızla ilerlemeye başladı. Mikail’in arkasından” Dur nereye gidiyorsun? Ayşe’de seni seviyormuş.” sözünü bile duymamıştı delice koşuyordu. Uzun sokakları izleyen dar bir sokağa girdiğinde durdu birkaç saniye bekledikten sonra önünde duran mavi kapıya üç defa vurdu. İçeriden “geliyorum” sesi onu daha da heyecanlandırmıştı. Kapıyı Ayşe açtı uzun dalgalı saçı hüzünle aşağıya akıyordu. İlk önce yutkundu ve “Ayşe seni çok seviyorum her şeyden çok, benimle evlen lütfen” diye yalvardı. Ayşe mutluluktan duygusuna yenik düşmüş hayatı boyunca tek âşık olduğu adamın yüzüne aval aval bakıyordu birden ağlamaya başladı kapı açık kalmıştı. Bu hayır demek mi oluyordu? Mehmet arkasını döndü ve sessizce gözyaşlarını

gizlemeden, ilerlemeye başladı nereye gittiğini kendisinde bilmiyordu. Mikail kahvede oturduktan sonra Mehmet'i aramak üzere kahveye yöneldi. Kahvede sadece ısıklık çalan çekirgenin sesinden başka bir ses çıkmıyordu. Bugün ne olmuştu böyle her tarafta bir sessizlik baş gösteriyordu. Sessizliği bozarak Kimse yok mu? Diye bağırdı ses yoktu kahve yolu boyunca tekrar ilerlemeye başladı. Sokağın bitiminden köşeyi döndüğünde kahve sakinlerini hızlı adımlar ile ilerlemesini gördü. Koştı ve Yaşlı bir adamı durdurdu ne olduğunu sordu. Küçük boylu ve Yaşlı adam "birisi kendini tepeden denize atmış. Bir çocuk boğulduğunu görünce bize haber verdi gençler önden koştu yaşlılık işte bizde oraya gidiyoruz." Dedi vakur bir ses tonu ile. Mikail donakaldı bir an hemen kalabalığı yarararak tepeye doğru koşmaya başladı. Polis Tepenin girişini kapatmıştı kimseyi içeriye almıyorlardı. Yaklaştı Polis Memurunun "Dur" ihtarını onu daha gergin yapmıştı. "onun yakınıyım lütfen " dediğinde Polis memuru komiserine sordu. Komiser içeri almasını söyledi. Olay yerine girince hemen Mehmet'e ait bir şeyler aramaya başladı ama korkuyordu ya atlayan Mehmet ise? Komiserin kendisini dürtmesi ile kendine geldi. Komiserin elinde Bir künye vardı. " bak bakalım bu senin tanıdığının künyesimi"? Diye sordu Mikail künye yi aldı. Birden tüm bedeni titremeye başlamıştı. Bu olamazdı Mehmet kendini öldüremezdi. Künyeyi öyle bir sıktı ki Elinden boncuklar halinde kan akmaya başladı. Polis Bu durum karşısında tek söyleyebileceği söz "Başınız sağ olsun". Aradan bir hafta geçmesine rağmen Mehmet'in cesedi bulunamamıştı. Dalgıçlar aramayı bırakıp gitmişlerdi. Mikail can dostunun cesedini bile göremeyecekti. Olayın ardından Mikail yemek yemiyor sadece su içiyordu günden güne erimeye başlamıştı. Artık Can dostu yoktu.

Ayşe Mehmet'e evet diyemediği için o kadar pişman olmuştu ki oda Mikail gibi günden güne erimeye başlamıştı. Dügün günü Yüzü bir kez olsun gülmemişti. Hep ağlıyordu. Gözündeki pınarlar kurumaya yüz tutmuştu. Dügün meydanından ağlamasını kimsenin görmemesini istediği için uzaklaşmak istediğini söyleyerek Mehmet'ini kaybettiği tepeye vardı. Artık derin bir sonsuzluk onu bekliyordu. Ellerini açtı ve...

Düğünde bir gariplik olduğu ancak bitime yakın anlaşılabilmişti. Bir çocuk elinde gelinlik düğün meydanına geldi ve bağırdı. Bütün davetliler çocuğun elindeki gelinliğe baktılar. Bu Ayşe'nin idi. Herkes birbirine meraklı gözler ile bakarken gökten beyaz bir ışığın ardından yağmur yağmaya başladı. İki hafta süren yağmurun ardından don yaşanmaya başlamıştı. Bütün ekinler zarar görmüş Kasabadaki bütün çiftçiler iflasın eşiğine gelmişti.

Balıkçı karşıda gördüğü manzara karşısında şaşkınlıktan elindeki ağın hepsini denize düşürecekti. İki gencin kurban gittiği Tepenin altında dalgaların aşındırdığı kayaların oluşturduğu büyük bir kalp vardı. Güneş tepeden vurduğu için Kalp denize yansıyor ve kalbin sol tarafında kayaların oluşturduğu M harfi ve sağ tarafında Tepenin karşı tarafındaki bahçede bulunan ağacın dallarının oluşturduğu A harfi Esrarengizlik yaratıyordu.